HUGO DE SANCTO VICTORE. GUILELMUS DE SANCTO THEODORICO. BERNARDUS CLARAEVALLENSIS
Göttweig (?), 4. Viertel 12. Jh. Seite 17v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36641
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

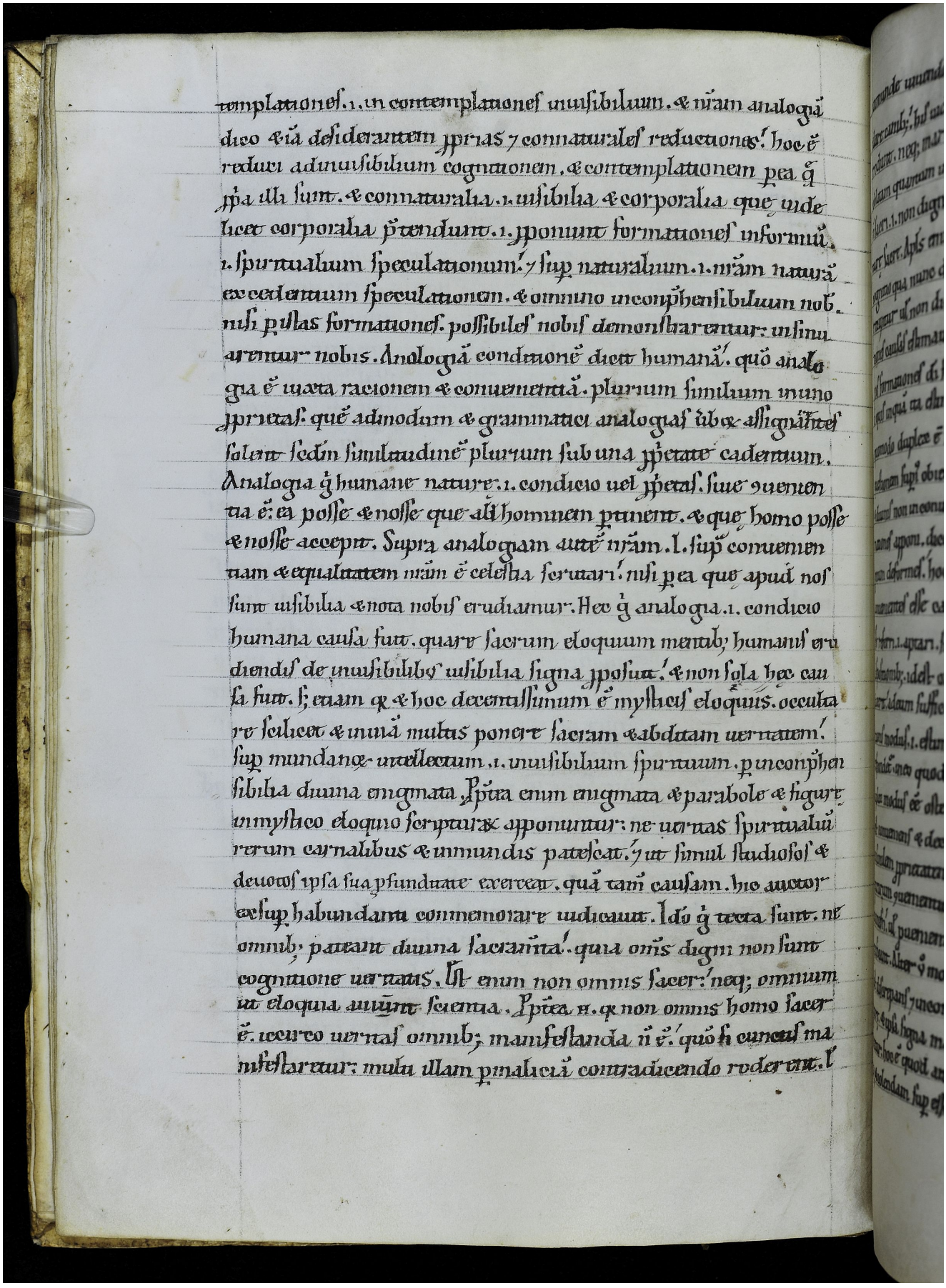

templationes. i. in contemplationes inuisibilium. & nr̃am analogiã
dico & iã desiderantem ꝓprias ⁊ connaturales reductiones. hoc ẽ
reduci ad inuisibilium cognitionem. & contemplationem ꝑ ea q̃
ꝓpa illi sunt. & connaturalia. i. uisibilia & corporalia que uide
licet corporalia ꝑtendunt. i. ꝓponunt formationes informiũ.
i. spiritualium speculationum. ⁊ sup̃ naturalium. i. nr̃am naturã
excedentium speculationem. & omnino inconp̃hensibilium nob̃.
nisi ꝑ istas formationes. possibiles nobis demonstrarentur: insinu
arentur nobis. Analogiã conditionẽ dicit humanã. quõ analo
gia ẽ iuxta racionem & conuenientiã. plurium similium in uno
ꝓprietas. quẽ admodum & grammatici analogias ũbꝝ assignãtes
solent scd̃m similitudinẽ plurium sub una ꝓpietate cadentium.
Analogia q̃ humane nature. i. condicio uel ꝓpietas. siue ꝯuenien
tia ẽ: ea posse & nosse que ad hominem ꝑtinent. & que homo posse
& nosse accepit. Supra analogiam autẽ nr̃am. l. sup̃ conuenien
tiam & equalitatem nr̃am ẽ celestia scrutari. nisi ꝑ ea que apud nos
sunt uisibilia & nota nobis erudiamur. Hec q̃ analogia. i. condicio
humana causa fuit. quare sacrum eloquium mentib; humanis eru
diendis de inuisibilibꝰ uisibilia signa ꝓposuit. & non sola hec cau
sa fuit. s; etiam q̃ & hoc decentissimum ẽ mysticis eloquiis. occulta
re scilicet & inuiã multis ponere sacram & abditam ueritatem.
sup̃ mundanꝝ intellectum. i. inuisibilium spirituum. ꝑ inconp̃hen
sibilia diuina enigmata. Ꝓp̃tea enim enigmata & parabole & figure
in mystico eloquio scripturaꝝ apponuntur: ne ueritas spiritualiũ
rerum carnalibus & inmundis patescat. ⁊ ut simul studiosos &
deuotos ipsa sua ꝓfunditate exerceat. quã tam̃ causam. hic auctor
ex sup̃ habundanti commemorare iudicauit. Id̃o q̃ tecta sunt. ne
omnib; pateant diuina sacramẽta. quia om̃s digni non sunt
cognitione ueritatis. Est enim non omnis sacer. neq; omnium
ut eloquia auiũt scientia. Ꝓp̃tea ii. q̃ non omnis homo sacer
ẽ. iccirco ueritas omnib; manifestanda n̄ ẽ. quõ si cunctis ma
nifestaretur: multi illam ꝑ maliciã contradicendo roderent. l